

Дяченко Олена Валеріївна

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

МОВНИЙ ПАРАЗИТИЗМ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Упродовж століть вироблялися певні мовні нормативи, які й сьогодні є обов'язковим стандартом і взірцем для сучасних носіїв української мови.

Культура суспільного мовлення передбачає досконале володіння літературною мовою як вищою мовною формою. І кожна людина як представник соціуму і фахівець має відповідати щонайвищим мовним критеріям в усіх сферах своєї діяльності.

Незважаючи на те, що українська мовна лексика надзвичайно різноманітна, сучасні студенти аж надто зловживають примітивними формами висловлювання, надто щедро пересипаючи мову жаргонізмами, «словами-паразитами», суржилом, лайкою, модифікованими чужоземними запозиченнями, сленгом і тим самим витісняючи літературну мову з ужитку. Чи не втратимо ми невдовзі комунікаційний зв'язок із молодшим поколінням, адже така загроза стає дедалі реальнішою? Як мовно незграбні студенти – майбутні спеціалісти різних галузей науки та техніки — відповідатимуть професійним критеріям, котрі пред'являє до них сучасне розуміння професіоналізму з погляду мовної культури: «...майстерно володіти словом, бути ввічливими й переконливими для того, щоб завоювати авторитет, уміти уникати небажаних суперечок, якнайшвидше виконувати професійні завдання» [1; 16]?

Формування мовної культури майбутнього фахівця, здатного стати зрілим комунікатором людської спільноти, було, є і залишається актуальною проблемою для викладача, який сам повинен бути мовно компетентним у навчанні студентів.

До окремої групи можна віднести «паразитичні слова», які нині «дуже міцно закріпилися в лексиконі людини, стали звичкою» [2; 194], причому не тільки для студентів, але й інших прошарків суспільства, навіть тих, які мають багатий лексичний запас. Проте особливо надуживає словами-паразитами студентство, яке практично не задумується, коли, як, із ким воно розмовляє та за яких обставин, усюди вживаючи «бідний» набір слів (*мина, капси, блін* та ін.). В основному такі слова не несуть у собі жодної інформації та мають розбіжності між реальністю й висловленим. Виглядає такий комунікативний процес доволі жалюгідно, указуючи на все більше забруднення мови та зневажливе ставлення до співрозмовника, який змушений задумуватися над «паразитарними» висловлюваннями.

У процесі суспільної діяльності люди вступають у різні взаємини, обмінюються досвідом з усіх сфер життя, передають інформацію від покоління до покоління. Таке спілкування відбувається за допомогою мови. Тому потрібно чітко усвідомлювати значення кожного слова, контролювати себе, використовуючи ті чи інші мовні одиниці, засоби, позаяк мова – це насамперед засіб спілкування та порозуміння між людьми.

Список використаних джерел:

1. Михайлова Т.В. Культура мовлення фахівця: навч. посіб. / Т.В. Михайлова. – Х.: НТУ «ХПІ», 2015. – 320 с.
2. Швидченко А.В. Слова-паразити в сучасному молодіжному сленгу // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки». – 2012. – № 2 (4). – С. 192-194.